

Sygn. akt: III U 531/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2016 r. w O.

sprawy z odwołania B. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o deputat węglowy

na skutek odwołania B. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 10.06.2015r. znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.06.2015r. ZUS odmówił B. D. prawa do deputatu węglowego.

B. D. odwołała się od tej decyzji. Domagała się jej zmiany i przyznania jej prawa do wypłaty deputatu węglowego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że B. D. nie spełnia przesłanek do przyznania jej deputatu węglowego, gdyż uzyskała prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z oparciem o zatrudnienie poza kolejną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. D. była zatrudniona jako pielęgniarka w (...) nr (...) sp. z o.o. w W. jako starsza pielęgniarka w okresie od dnia 01.09.1980r. do dnia 30.04.2001r.

Do dnia 31.12.1998r. w (...) nr (...) w W. był jednostką pozostającą w strukturach przedsiębiorstwa państwowego (...). Pracownicy tego szpitala byli zatem do tej daty pracownikami kolejowymi i przysługiwał im deputat węglowy.

Następnie doszło do reorganizacji, w wyniku której zgodnie z decyzją Nr (...) Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 22.10.1998r. w sprawie wydzielenia z przedsiębiorstwa państwowego (...) jednostek organizacyjnych kolejowej służby zdrowia, (...) nr (...) w W. został wydzielony ze struktur (...) (Dz.Urz. MTiGM Nr 3, poz.4). Z dniem 01.11.1998r. powstał samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej pod nazwą (...) nr (...) w (...) sp. z o.o. na podstawie zarządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej Nr 7 z dnia 30.11.1998r. w sprawie utworzenia samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej pod nazwą „ (...) nr (...) w (...) sp. z o.o.” (Dz.Urz. MTiGM Nr 3, poz.7).

Następnie z dniem 01.01.1999r. funkcje organu założycielskiego dla ww. jednostki zaczął pełnić Samorząd Województwa (...), szpital otrzymał nazwę „Szpital im. (...) SPZOZ w W.”. Nie był to już jednak szpital kolejowy (k.17v).

Od dnia 01.01.1999r. B. D. nie otrzymywała deputatu węglowego.

B. D. ponownie była tam zatrudniona w okresie od dnia 01.07.2004r. do dnia 31.08.2007r. Szpital ten nie był już wówczas w strukturach przedsiębiorstwa państwowego (...).

Decyzją z dnia 15.07.2009r. ZUS przyznał B. D. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, z którego wynikało, że jest ona niezdolna do pracy począwszy od dnia 21.11.2008r.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu było to, czy odwołującej przysługuje prawo otrzymywania wypłaty deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego.

Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2000r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe" - byłemu pracownikowi kolejowemu pobierającemu emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, przyznaną na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin lub przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych albo przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także członkom rodziny tego pracownika pobierającym po nim rentę rodzinną przyznaną na podstawie wymienionych przepisów, przysługuje prawo do deputatu węglowego w ilości 1800 kg węgla kamiennego rocznie, w formie ekwiwalentu pieniężnego.

Prawo do deputatu węglowego nie przysługuje jednak emerytowi lub renciście, jeżeli nie przysługiwało mu w okresie zatrudnienia, z tytułu którego powstało prawo do emerytury lub renty (art. 74 ust. 4 ww. ustawy).

W niniejszej sprawie Sąd analizował, czy B. D. jest „byłym pracownikiem kolejowym” w rozumieniu art.74 ust.1 ww. ustawy oraz czy renta powstała z zatrudnienia, w którym przysługiwał jej deputat węglowy (art.74 ust.4).

Ponieważ odwołująca jest uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy, zatem konieczne jest ustalenie, czy nabyła prawo do tej renty w oparciu o zatrudnienie na kolei. W tym zakresie Sąd w całości podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 07.03.2012r. (III AUa 1699/11) i Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 17.02.2015r. (IIIAUa 661/14). Z orzeczeń tych wynika, że dla przyjęcia, że odwołująca uzyskała prawo do renty w oparciu o zatrudnienie na kolei, konieczne jest ustalenie, że niezdolność do pracy powstała w ciągu zatrudnienia na kolei lub w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia na kolei, w ostatnim dziesięcioleciu od złożenia wniosku o rentę lub powstania niezdolności, odwołująca przepracowała przynajmniej 5 lat na kolei i podstawa wymiaru świadczenia rentowego ustalona została wyłącznie z okresów zatrudnienia na kolei, w czasie których odwołująca pobierała deputat węglowy. Konieczne było zatem wykazanie, że przesłanki z art.57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) skutkujące przyznaniem renty z tytułu niezdolności do pracy, były powiązane ściśle z pracą na kolei.

Tego warunku odwołująca nie spełnia.

Z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wynika, że niezdolność do pracy u B. D. powstała dnia 21.11.2008r. Tymczasem B. D. była pracownikiem kolejowym do dnia 31.12.1998r. Zatem jej niezdolność do pracy nie powstała ani w ciągu zatrudnienia na kolei ani w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia na kolei. Podkreślić bowiem należy, że wbrew przekonaniu odwołującej, szpital im. O. w latach 2004-2007 nie był szpitalem kolejowym. Wobec powyższego pracownicy pracujący w nim w tym okresie nie byli pracownikami kolejowymi.

Zgodnie z art.57 ust.1 pkt 2 w zw. z art.58 ust.2 ww. ustawy – do uzyskania prawa do renty konieczne jest posiadanie w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy – 5 lat składowych i nieskładowych. W kontekście przedmiotowej sprawy w ciągu tak zakreślonych 10 lat – odwołująca powinna legitymować się 5-letnim stażem pracy na kolei.

Wniosek o rentę B. D. złożyła dnia 20.04.2009r., a niezdolność powstała dnia 21.11.2008r. Wobec powyższego ostatnie dziesięciolecie, o którym mowa w ww. przepisie przypada odpowiednio na okresy: 20.04.1999r.-20.04.2009r. i 21.11.1998r.-21.11.2008r.

Ponieważ odwołująca była pracownikiem kolejowym zaledwie do dnia 31.12.1998r., zatem w żadnym z wymienionych okresów nie zgromadziła przynajmniej 5 lat zatrudnienia na kolei.

Mając to na uwadze, Sąd uznał, że odwołująca nie uzyskała prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie zatrudnienia na kolei. Tym samym nie była pracownikiem kolejowym w rozumieniu art.74 ustawy z dnia 8 września 2000r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe". A w konsekwencji – nie przysługuje jej prawo do deputatu węglowego. Nie jest bowiem wystarczająca dla przyznania deputatu okoliczność, że podstawa wymiaru renty B. D. ustalona została z lat 1989-1998, gdy B. D. była pracownikiem kolejowym.

Na marginesie jedynie zasygnalizować należy, że w przypadku przejścia odwołującej na emeryturę, jej sytuacja prawna może ulec zmianie w kontekście prawa do deputatu węglowego. Inne bowiem przesłanki będą decydować o ocenie, czy prawo do emerytury powstało w oparciu o zatrudnienie na kolei.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.